

מבין משאבים 2305

ה' באדר ב' תשפ"ד

15 מרץ 2024

אסתר פלד ז"ל

ט' אדר א' תשפ"ד-יא' אייר תרצ"ד

7/5/1933-18/2/2024

יהי לזכר ברוך

הצלון מוקדש לזכרה של חברתנו היקרה אסתר פלד ז"ל

מה הצלון :

סבתא / יורט פלד

אמא / יורט פלד

אמא שלי / ינהר פלד

סבתא אסתר האהובה / רן פלד

סבת'לה / אלה פלד

ה"י סבתא / הילה פלד

אסתר / דניאלה ודיטר

ברכה לכבוד יום הולדת 90 / סוניה פלד

דברים שלמדתי מסבתא / אנוני פלד

אני לא רואה את הצולט הלה בלעד'ה / מלכה דאן

צל אסתר פלד / כרמלה אלון

זיכרונות מאסתר פלד / עדי בקאי

ניגונים / פניה ברגשטיין

שתלתם ניגונים בי אימי ואבי

ניגונים מזמורים שכוחים

גרעינים גרעינים נשאים לבבי

עתה הם עולים וצומחים

עתה הם שולחים פאורות בדמי

שורשיהם בעורקי שלובים

ניגוניך אבי ושיריך אימי

בדופקי נעורים ושבים

ניגוניך אבי ושיריך אימי

בדופקי נעורים ושבים

סבתא

(נכתב על ידי יורם והוקרא בהלוויה על ידי הנכד שיר פלג)

סבתא נולדה במאי 1933.
הוריה, ברכה ומשה בן ציון
עלו לארץ ישראל בשנות
העשרים מפולין. זו הייתה
משפחה דתית ציונית.
המשפחה התגוררה בשכונת
בני ברית, שזה עתה הוקמה
מעל שכונת בית וגן, בקצה
המערבי של ירושלים. סבתא
היה ילדה אמצעית בין
חמשת ילדי המשפחה.

סבתא הייתה ילדה פעלתנית, שובבה וילדותה בשכונה כפרית קטנה ומרוחקת מהעיר
הייתה מלאה חוויות ועשירה, זאת אף שהמשפחה סבלה מקשיים כלכליים רבים.
בנעוריה הצטרפה לתנועת הנוער בני עקיבא ובהמשך עברה לנוער העובד.
לפני שמלאו לה 16 "ברחה" מהבית והצטרפה לקבוצת "הכשרת גינוסר".
בנובמבר 1949, בהיותה בת 16 וחצי, "עלתה" עם הקבוצה וביחד עם קבוצות נוספות
הקימו את קיבוץ משאבים.
בקיבוץ הכירה את סבא, שהיה בקבוצה של נערים ניצולי שואה, שהוכשרו ביגור,
והתחתנה כשהיא בת 19. סבתא וסבא הקימו בקיבוץ משפחה וידעו לשלב את דאגתם,
אהבתם והבנתם מהי משפחה עם החיים בקיבוץ, מה שלא היה כל כך פשוט באותם ימים.

סבתא הייתה חברה פעילה בחיי הקיבוץ. עסקה בעיקר בחינוך. הייתה גנת, מורה ומחנכת של ילדים רבים במשק והייתה פעילה בוועדות שונות. כמו כן עבדה במטבח, בנעורים, הייתה ספרנית ותופרת במתפרה.

בשנת 1959, יצאה סבתא ללימודי חינוך בסמינר הקיבוצים בתל אביב והמשיכה בסמינר אורנים. תקופת הלימודים הייתה אחת מפסגות חייה. סבתא, שהוריה לא יכלו לשלוח אותה לבית ספר תיכון, והייתה כל חייה תאוות דעת, למדנית, קוראת ספרים ואמביציונית, מצאה בלימודיה באורנים את הפיצוי ליכולותיה והלימודים ליוו אותה כל חייה.

סבתא הייתה מבורכת גם בידיים טובות והייתה תופרת, סורגת, ובשלנית מאין כמותה. הזוגיות של סבתא וסבא הייתה דוגמא לשניים שהם שלמות אחת. סבתא וסבא ידעו להפוך את הפינה הפרטית שלהם, מה"חדר" הקטן בראשית הזוגיות ולאורך כל השנים, לקן חם ומשפחתי שתמיד נעים היה לשהות בו.

כשסבא הפך נכה, סבתא הייתה בשבילו, כולה. כשסבא נפטר, סבתא החלה להיחלש, אך המשיכה להיות מרכז המשפחה והייתה מוקפת אהבה גדולה מכל עבר. סבתא זכתה לצאצאים רבים, ארבעה בנים, 12 נכדים, 17 נינים וכלות וחתנים לרוב. המשפחה הייתה עיקר גאוותה.

knk

כך לפתע הסתיימו חייה
 וכולי כל כך כואב עליה
 היתה לי אם, אדם מיוחד
 וזהו, אין! זה נגמר לעד.
 איך אתמול דיברנו על הכל
 נזכרנו, הזכרנו. תענוג גדול
 התמוגגת מתמונות וסרטונים
 של הנינות והנינים
 צריך ניתוח? בסדר, עוד מהמורה,
 אמרה: "לא חוששת" ולא חזרה.
 ילדי אומרים לי, תם לו פרק
 אין יותר "נוסעים למשק"
 תמיד היית בשבילו והוא עבורך
 ואת נטמנת כשהוא לצידך
 ד"ש לאבא וחיבוק חזק.
 אמא אהובה. זכיתי בענק.
 יורם פלג

knk fe

אמא היוותה לי מופת ודוגמא. כמעט בכל מעשיי והלכותיי, ליוותה אותי בראשי, הייתי
 מוצא עצמי מהרהר מה תהיה תגובתה וכיצד הייתה מקבלת את החלטותיי ומעשיי.
 תמיד דאגה והתעניינה במצבי, במצב רעייתי ובמצב בניי ונכדיה.
 לא עשיתי לה חיים קלים, אך תמיד השלימה עם המצב והרבתה בעצות להמשך.
 הייתי מאוד קשור לאימי וכל פגישה איתה הייתה ממלאה אותי לכמה ימים. עם הזמן
 אמא נחלשה פיסית וגם מנטלית וקצת איבדה את חדות החיים שהתרגלתי אליה.
 נחמתי שהייתה עדיין מספיק צלולה וזיהתה את כולנו, המשיכה לשאול ולהתעניין בשלום
 כולנו והכי חשוב לא סבלה וכאבה בסיום חייה.
 מאוד, מאוד תחסרי לי.
 אוהב ומתגעגע.
 יזהר.

סבתא אסתר האלה.

כמה מוזר לעשות בפעם הראשונה את הדרך דרומה למשק ולדעת שאין בקצה את העוגן שהוא כמו חוק טבע כל כך מובן מאליו וברור כשמש בקיץ נגבית. בלי סבתא שמחכה בקצה עם חיבוק ונשיקה. תחושה של געגוע וסוף עידן, עידן שנפתח הרבה לפני שכולנו נולדנו והתחיל את המיזם הקרוי משפחת פלג. כשזוג צעיר, אסתר בן-ציון ושמוליק וסרמיל, זוג ילדים, כשחושבים על זה, מרקע שונה לגמרי, ילדה צברית ירושלמית מבית דתי עם ניצוץ הרפתקני בעיניים וניצול שואה שאיבד את הכל, אבל עוד יבנה את הכל מחדש, שיוצאים להרפתקת חייהם ביחד, מדרימים להפריח את השממה ולבנות קיבוץ במדינה הצעירה, ולא פחות חשוב להקים בית אוהב, חיים משותפים, משפחה חדשה. סיפור מהאגדות שיש בו תקומה וחלוציות, אהבה ותקווה. אגדה שקרתה במציאות ועוד תסופר מדור לדור בספר דברי הימים של הפלגים.

אני מסתכל אחורה על שנים ארוכות שזכיתי להיות הנכד של סבתא אסתר. ולא סתם, אלא נכד בכור. כשנולדתי הפכתי למעשה את אסתר האמא לסבתא אסתר. סבתא צעירה, רק בת 45, אשת חינוך במהותה עם כל כך הרבה אנרגיות, סבלנות, ותוכן להעניק. כשעברנו לגור בצפון, אני זוכר את ההתרגשות והתחושה החגיגית בכל פעם שנסענו לאסוף את סבתא וסבא מהתחנה במצפור, כשהגיעו מהקיבוץ לבקר במושב עם מזוודה גדולה, אחרי שהחליפו 3 אוטובוסים ונסעו 4 שעות. כששאלתי את סבתא למה אתם לא עוברים לגור איתנו במושב, כמו הסבים של החברים שלי, היא אמרה - אבל אז תתרגל אלינו יותר מדי ופחות תתרגש לראות אותנו. וחץ מזה אם כבר אז אתם תחזרו לגור במשק ולא להפך.

לא חזרנו לגור במשק אבל לקשר החזק בינינו לאורך כל הילדות היה חלק משמעותי בחיים ובחינוך שלנו. את רוב זמן האיכות ביחד, בילינו במשק, אני ואיתמר בחופשות ארוכות בקיץ, בפסח ובכל חג וחופש בעצם. הרבה זיכרונות מאושרים מהקיבוץ עם סבתא כולל סשנים ארוכים לצידה במתפרה ובספריה, או יושבים דחוסים בארגז של התלת אופן של סבתא, שסחבו כל עלייה בקיבוץ, גם עם 2-3 נכדים בארגז. עם סבא על האוטובוס, עם הדודים והבני-דודים. חופשות ללא בילויים ואטרקציות כמנהג הילדים בחופשים היום. סתם רגעים משפחתיים של שיגרה לאה ונינוחה של חופש בקיבוץ עם האופניים והבריכה. שעות יקרות של תשומת לב מסבתא וסבא. סבתא אסתר אהבה לשחק ויותר מזה אהבה לשחק איתנו. בעיקר משחקים שמחדדים את המחשבה, שאתגרו את המוח החריף שלה. ובעיקר חידודי עברית וחידודי לשון. שעות של שבץ נא, צוללות ותשבצי היגיון. רק לפני פחות מחודש כשהיינו אצל סבתא היא שלפה מהארון בדיוק את אותו שבץ נא, הפעם לנינים, ונזכרנו. הבית של סבתא ושל סבא היה בית גם עבורי ועבור כולנו מאז ומתמיד. בית שהדלת שלו תמיד פתוחה בלי לדפוק, תמיד בחיבוק ובשמחה אמיתית. בית שבו גרנו

ויכולנו לחזור להיות קצת קיבוצניקים עם סבא וסבתא. ככל שהתווספו הבני דודים הפך הבית לכור ההיתוך המשפחתי. אינסוף ארוחות חג, הדלקות נרות, לילות סדר, גולגולים, מיץ עם סודה, תה עם נענע, ומצה-ברין. בפורים תמיד התחפזות הכי יפות בבית ספר, שסבתא תפרה במסירות ובמיומנות במו ידיה בהתאם לבקשות מאוד ספציפיות. כחייל, כשסגרת שבתות בדרום, ידעתי תמיד שבשבת בצהריים סבא וסבתא יגיעו לבקר עם פיצות, גולגולים, או שרימפס מהבריות של סבא, שסבתא הכינה.

לא מזמן חגגנו לסבתא 90 על הדשא בקיבוץ מול החדר. אותו דשא שידע במרוצת השנים כל כך הרבה רגעי השתוללות, כדורגל והמולת נכדים. אמרתי לסבתא אז ביום ההולדת, שהתחושה היא כאילו רק אתמול חגגת 80, אז באת לבקר אותנו בסין וטיילנו יחד בחומה הסינית. זאת חוויה מיוחדת שזכורה לי. אבל מבחינתי האסוציאציה הראשונה של סבתא שתמיד תקפוץ לי לראש היא הדמות של סבתא אסתר מילדותינו, סבתא אימהית, צחקנית, שמנמנה ונמרצת. הרוח החיה, המרכיב הרגשי המחבר והמאזן בתרבות המחוספסת והגברית של משפחת פלג. האימג' הוא סבתא על התלת אופן בדרך אל או מהמתפרה, הספרייה או חדר האוכל. מדוושת במרץ באופניים בשבילי הקיבוץ עם ערמה של נכדים בארגז ומחייכת חיוך רחב. וכשחושבים על זה, מה עוד צריך אדם לבקש לו בחייו. ואם כך, אז כנראה שהילדה הירושלמית הדתייה לבית בן ציון שהתגלגלה לחלוצה, קיבוצניקית וסבתא רבא, השיגה די הרבה ב-90 שנותיה. וכבונוס גם את הנינים עוד הספיקה לקחת לסיבובים בקיבוץ על הקלנועית.

אני היום בן 45, בדיוק בגיל שסבתא אסתר הייתה כשאני נולדתי. אני מרגיש בר מזל ואסיר תודה על מתנה גדולה שקיבלתי לחיים. מתנה שהיא 45 שנה במחיצתו של אדם מיוחד במינו, של סבתא מיוחדת במינה. סבתא אוהבת שהמחשה לנו, בלי שהתכוונה אלא פשוט בהתנהגות היומיומית שלה מהי חוכמת חיים, מהו טוב לב, מהי זוגיות, מהי מסירות ומהי משפחה.

תודה סבתא שלנו אוהבים אותך

רן פלג

סבתא

לפני שבועיים וחצי חגגת איתנו יומולדת 10 לזיו שהיה כל כך קשור אליך. הוא כיבה את הנרות וגילה לי בסוד שהוא ביקש שתחיי עד 120. אני התרגשתי ממנו כל כך וגיליתי לך. גם את התרגשתי, חיבקת אותו ונישקת, אבל אמרת לי בשקט שאת מאד מקווה שזה לא יתגשם. חששת שתגיעי לגיל של סבתא ברכה ואמרת יותר מפעם אחת שמבחינתך סיימת. אמרת את זה בחיוך ובשלוות נפש. אני מקווה שהתכוונת לזה.

במאי האחרון חגגנו לך 90 וכתבתי לך : סבתא שלי, חברתי היקרה. מטורף שיש לי חברה טובה כל כך בת 90! הבית שלך ושל סבא תמיד היה בית שני. כילדה וכנערה כל כך אהבתי לבלות פה ימים ולילות, הקשר היה סבתי מאד, קצת קשוח, קצת מפנק ותמיד תמיד עוטר. הבית השני היה פתוח בשבילי גם כבחורה צעירה שחוה טלטלות בחייה, הקשר אז היה גם מאד אימהי לעתים, היתה קירבה גדולה מאד, פתיחות וכמובן מעטפת שלמה. כשבגרתי והפכתי בעצמי לאימא, הבית השני נותר פתוח והיווה מקום לפגישות ארוכות, שיחות אינטימיות וחשופות, תמיד משולבות הומור והמון רגש. רובד החברות נוסף לקשר הסבתי האימהי ועד היום זוהי חברות אמיצה. החיים סיפקו עוד ועוד הזדמנויות להעביר בביתך פרקי זמן ארוכים, אם בשבועות עבודה באזור, שהייתי נשארת אצלך לבדי, ואם במצבים ביטחוניים שהיינו מגיעים כולנו לזמן לא מוגבל.

הייתי משאירה אותך ערה עד מאוחר, היינו צוחקות הרבה והיית משתפת בסודי סודות סיפורי שובבות מילדותך ונעוריך.

יצרנו לנו אחוות "אחיות סנדוויץ'" וחשפנו גם צדדים שאנחנו פחות גאות בהם, ככה זה, אהבה ללא תנאים, חברות מכילה ועוטפת שכוללת הכל.

הנה את חוגגת תשעים.

מלבד כל המשותף לנו (ושכחתי להזכיר גם את האף ואת האהבה לפורים),

גם עשורים אנחנו מחליפות יחד.

קרוב לארבעים שנה שאת זורמת בעורקיי.

לפעמים אני עוצרת אצלך לחיבוק חטוף. את אומרת תמיד שזה עושה לך את היום ואני

אומרת לך שעצרתי כדי להרים את שלי.

את המקום הבטוח שלי.

ברגעים הכי מאתגרים בחיי את היית לי צוק איתן, המקום הקבוע, הבטוח, היציב.

בשנות התשעים התבדחנו שאת סטפני מהיפים והאמיצים - ספינת האם הבולדוזרית שמחזיקה את כל המשפחה יחד. אנחנו כבר לא רואות את היפים והאמיצים אבל את עדיין ספינת האם.

90 זה לא צחוק סבתא,
ברור שהכח אינו אותנו כח,
שהזיכרון לעתים מתעתע,
שלפעמים את בתחושת בלבול
וזה מתסכל אותך.
אבל את עדיין ספינת האם,
את עדיין הצוק איתן שלי.
אני עדיין שואבת ממך הרבה מכוחותיי
והמון מהאופטימיות שלי.

סבתא,
אוהבת אותך בכל ליבי. אני אתגעגע אליך כל כך
את תחסרי לי בכל יום.
אלה פלג

נכתב ליום הולדת 80
ילדה, סובבת ברחובות ירושלים את,
מסורקת ומלובשת בחולצתך
הרקומה.
בשערך עוד תדבק אדמת הנגב,
עורך הלבן יאדים קמעה.
וחיוך ילדה, רווי חמסינים מדבריים,
שומר חסדו לקור הירושלמי.
מקושטת את בתכשיטים ערביים
ועיניך בשיא כוחן ופריחתן צוחקות.
אלה רסקין (פלג)

אסתר,

נדהמתי לקרוא את ההודעה של יורם, קשה להאמין ולעכל...
תמיד היית נוכחת בכל מקום ובכל לב ואת ממשיכה להיות ברוחך בקרב משפחתך וכל אלו שמסביבך.

זכורני עוד כששמוליק בא איתך פעם ראשונה להורים להציג את בת זוגו לעתיד, אמא אמרה לי, קוראים לה אסתר ואני בתור ילדה קטנה, אסתר הייתה בשבילי אסתר המלכה ובאמת היית כל חיך מלכה, המלכה של המשפחה ושל כל אלו שהכירו אותך.
אהבתי בילדותי ובעצם כל חיי להגיע אליכם וליהנות מהקן המשפחתי מהאוירה והאהבה הגדולה ששררה במשפחה, שאני שמחה שהיא גם משפחתי.

לצערי הרב בכורח הנסיבות האירועים והמרחק הגיאוגרפי, לא הצלחנו יותר בשנים האחרונות להתראות אבל פה ושם נהלנו שיחות, שיחות שתמיד נהניתי מהן והשאירו גם את חותמן.

תנוחי בשלום על משכבך, את בלבבות כולם.

יהי זכרך ברוך. שלום לך

דניאלה ודיטר

ה"י סבתא

יצא לי לחשוב לא מעט בתקופה האחרונה על הפרידה ממך ואיך אני ארגיש. מאז שסבא הלך ונשאר רק את, חשבתי על כל המצבים שאני רוצה להספיק, שתהיי שם איתי. אם זה בחתונה שלי, אם זה שיהיו לי ילדים, ובתקופה האחרונה הבנתי שאולי לא נספיק. סבתא שלי שהייתה בשבילי קודם כל חברה, שתמיד ידעה להגיד לי את המילה הנכונה, שתמיד הקשיבה לי ולימדה אותי. כבר קצת התעייפה... וכנראה לא תהיה שם איתי ברגעים האלה... אז רציתי לזכור את כל הרגעים היפים שכן היית. השיחות שלנו, הנסיעות שלנו לבאר שבע, ושיעורי הבית בתנ"ך. תמיד סיפרתי לכולם כמה שאת חכמה ושקראת את כל התנ"ך כמה פעמים, ושהיית מוצאת שם כל פעם משל מלמד אחר. סבתא, ביום שבת קמתי בהרגשה שאני חייבת לראות אותך, ואני כל כך שמחה שביליתי איתך את הבוקר הזה. אני מצטערת שבתקופה האחרונה לא הייתי באה כמו פעם. שהקלתי על עצמי עם ההתמודדות שאת כבר לא אותו דבר. כשהגעתי לבית חולים משהו בי ידע שזה סוף הדרך. את שאלת אותי למה אני לא הולכת ואמרתי לך שאני לא רוצה. האמת פחדתי. החזקתי לך את היד ואת אמרת לי כמו תמיד שהידים שלי קרות אבל הלב שלי חם. סבתא אני שמחה שהייתי איתך בלילה האחרון וראיתי שאת לא סובלת. שהחזקתי לך היד עד שנרדמת, ושבבוקר נפרדתי ממך בנשיקה ואמרתי לך כמה אני אוהבת אותך. כי אני באמת אוהבת אותך סבתא שלי. אני מקווה שעכשיו את עם סבא ושאתם מסתכלים עלינו מלמעלה וגאים על השבט שבניתם. תודה על הקשר המיוחד שבנינו. תודה על מי שהיית בשבילי. אני יודעת שאת תמיד תהיי איתי בכל צעד שאעשה. אני אוהבת אותך סבתא שלי

הילה פלג

מרכה לכבוד יום הולדת 90 (7/5/2023)

אסתר, חמותי היקרה :

תמיד חלמתי על משפחה גדולה עם הרבה ילדים.

החיים נתנו לי רק ילדה אחת בגלגול הקודם.

אבל הגלגול השני פיצה אותי והביא לי, חוץ מבעל אוהב ואהוב,

3 ילדים מוכנים כבר שאני אוהבת מאוד אחד אחד

שעם הזמן הביאו בני זוג שנכנסו לי גם ללב ו-6 נכדים, שכמו שכולם

יודעים, אני משוגעת עליהם.

אבל מה שלא חלמתי אפילו בחלומות הכי ורודים שלי,

הגלגול השני הביא לי גם אימא.

כן אסתר, ב-20 שנה שאני שייכת למשפחת פלג,

היית לי לאימא יותר ממה שאימא שלי הייתה כל החיים.

תמיד היית קרובה, ידעת לאהוב, לדאוג, לפרגן, לצחוק

ולבכות יחד כשהיה לנו עצוב, ולתת עצה חכמה.

ומה שהכי נגע לי ללב שהיית אפילו סבתא חמה ואוהבת בשנים הראשונות לבת שלי,

ולזה אין מחיר. אני אסירת תודה.

היום כולנו פה חוגגים לך יומולדת 90,

וכל פעם שאת אומרת שאת כבר "אלטיזכן"

אני תמיד אומרת לך שהלוואי על כולנו להגיע לגיל הזה ככה.

נכון, פה ושם שוכחת משהו, הגוף כבר לא סוחב אותך כמו פעם,

אבל ממשיכה להיות חזקה ומרכז המשפחה

שכולנו אוהבים תמיד להגיע ולהיות מסביבך.

אז מה אני אחל לך?

שתמשיכי לתת ולקבל אהבה מכל המשפחה הענקית והיפיפייה שיצרת.

ואני, אני אמשיך להצחיק אותך עד 120(לפחות)

אוהבת אותך מאוד סוניה (הכלה מבואנוס איירס)

אז ל-120 לא הספקת להגיע. אבל חיית 90 שנה מלאות בחוויות מדהימות ובאהבה ענקית

מבן זוגך ומכל המשפחה שבנית. הייתה לי הזכות להיות חלק ממנה וללוות אותך ב-20

השנה האחרונות, נהניתי מהחום שהענקת לי ולמדתי ממך המון.

אין ספק שאת ממש תחסרי לי.

אתגעגע אליך המון.

סוניה פלג

דברים שלמדתי מסבתא שלי

לחלום, להאמין, להעיז
 לאהוב את החיים
 להסתכל על העולם באור חיובי
 לאהוב את הבית, את הביחד
 על ערכה של משפחה, על זוגיות
 על מערכות יחסים, על קבלה
 על להיות אמיתית, להיות נוכחת, להקשיב
 על מסירות, על עשייה מכל הלב, על שותפות ושיוויון
 סבתא לימדה אותי על הקסם שבעולם הילדים, להתרגש ממנו
 על הזכות של לקחת בו חלק כילדה, כאמא, כדרך חיים וכעיסוק
 למדתי מסבתא על הורות, על אהבה, על יצירה
 על טיולים, שירים וסיפורים
 סבתא לימדה אותי
 לאהוב את הארץ, להינות מהטבע, מהמדבר,
 מהדברים הפשוטים, הקטנים, שהם עולם ומלואו
 להסתקרן, לרצות ללמוד עוד ועוד, תמיד להתעניין
 למדתי מה זו אופטימיות כגישה לחיים
 הומור, צחוק ושטות שתמיד מתאימים.

הלואי, סבתא, שאשכיל ליישם בחיי ולו חלק קטן מכל הטוב שלמדתי כנכדה שלך במרוצת השנים.

זכינו בסבתא שהיא השראה גדולה
 בחייה ולתמיד.

אוהבת אותך סבתא
 את איתי בכל צעד ובכל רגע

גוני

אני לא רואה את העולם הזה בלעדך,

מגיל 17 היא הייתה העוגן שבחרתי להיאחז בו! קשר שנמשך עשרות שנים, בית חם ואוהב,
 מספורי בית וגן, דרך ההנחיה להיות גננת כמו אסתר, להיות מורה כמו אסתר, לאפות כמו
 אסתר, לסרוג כמו אסתר, לארגן ולקשט את החדר/ הבית כמו אסתר, מי יעיר אותי
 לפנות בוקר כי היא לא הצליחה לחשב את הבדל השעות בין משאבי שדה לפלורידה? מי
 תשאל לשלומי? אני צריכה היום להיפרד מהעוגן וזה קשה!

חיבוק לכולכם

מלכה, זייציק, יערה, עידו, ורועי דגן

על אסתר פלג

אסתר בן ציון, כך הכרנו כשהגעת אלינו לגינוסר. ילדה מירושלים, הגעתן קבוצת בנות מהנוער העובד, שיאיר וולקן, שליח הקיבוץ, שכנע אתכן להצטרף להכשרה, זמן קצר לפני שעלינו להתיישבות בביר עסלוג.

נערה עליזה אוהבת צחוקים, תמיד סיפרת לנו על אחיך הצעיר ממך שאוהב לעשות תעלולים, קונצים וזה נתן לי לחשוב שבאת מבית שמח ועליו. לימים גם שלמה הצטרף והיה חבר בקיבוצנו.

נישאת לשמוליק ז"ל, מהיגורים, שהצטרף אלינו להכשרה לקראת עלייתנו לקרקע. הכשרת יגור גינוסר, ביחד עם חלוצה הקמנו את קיבוץ משאבים, לימים משאבי שדה. לאחר כמה שנים בקיבוץ נבנו בתי מגורים ואנו היינו לשכנים. גרנו בבניין אחד, 4 משפחות צעירות עם ילדים צעירים ותינוקות. הדירות היו קטנטנות ואנו בילינו את שעות הילדים על הדשא המשותף לכולנו. היה שמח רועש ונחמד.

הרבה זיכרונות יש לי מאסתר ושמוליק, שתינו עבדנו בחינוך, מטפלת, גנת או מורה, עבדנו יחד כשהיא שינתה את המסלול מגננות למורה, בבואנו לכאן אסתר מימשה את לימודיה בירושלים והייתה התופרת שלנו, ואף תפרה שמלות כלה, כמובן שהן היו צנועות מאוד כדי שנוכל להשתמש בהן ביומיום, או יותר נכון בשבתות וחגים כי הן היו לבנות וכן תפרה לנו משמיכות צמר מכנסיים עבים וחמים. בחורפים הקשים הראשונים המכנסיים היו שימושיים מאוד. שנים אחדות נהנינו מאוד מתפירתה.

אירוע משותף מיוחד היה לנו כשיצאנו לטיולנו הראשון לחו"ל. היינו יחד בטיול עצמאי למעלה מחודש באירופה הקלאסית. טיול מלא חוויות ואף חזרנו בשלום כידידים ושכנים טובים.

בימים אלה כאשר שתינו כבר בגיל מתקדם, וותיקות משוחררות מעבודה ומקבלות עזרה ממטפלת, נפגשות בעת ההליכה היומית, בוקר בוקר על הכביש שואלות ומתענינות זו בזו, מספרות חוויות, או ארועים שונים שעברנו.

ההודעה על מותך גורמת לי לצער עמוק ולגעגוע לימים שנפגשנו ולימים רחוקים יותר. כואבת איתכם יורם ורותי, ניר, ניצן, יזהר וכל הנכדים והנינים, שנותנים את הטעם הטוב לחיים.

באהבה גדולה, כרמלה אלון.

ליכרונות אסתר פלג

את אסתר הכרתי כאשר הגעתי לקיבוץ, בחורה צעירה בגיל 17, וסופחתי לעבוד בגן רותם כחלק מהצוות. הגננת הייתה אסתר והמטפלות שולה ברוך ומלכה שטיינפלד, לימים דגן. זו הייתה תקופה של לינה משותפת, היינו מגיעות השכם בבוקר ומטפלות בילדים לאחר שהתעוררו משנת הלילה.

סדר היום החל בארוחת בוקר שהכנו להם לאחר שהקמנו אותם, עזרנו להם להתלבש ואת הילדים שהרטיבו בלילה, קילחנו. לאחר ארוחת הבוקר אסתר לקחה את הילדים לטיול מסביב לקיבוץ ולימדה אותם את שמות הפרחים שראו בדרכם. אני הייתי חלק מהצוות שהלך איתם ולכן גם אני זכיתי ללמוד על הצמחים שהיו בסביבה, על בעלי החיים, כמו חיפושיות הזבל השחורות שהילדים אהבו ללטף. ארוחת צהריים הבאנו מחדר האוכל מוכנה, ממטבח הבישול לילדים. אחרי האוכל אסתר הייתה קוראת לילדים סיפור בהמשכים. אסתר הייתה אישה חמה, אישה שידעה לאהוב והעניקה את אהבתה לילדים ודאגה לשלומם.

בהמשך אסתר הייתה גם המורה של בשמת, הבת שלי. בכיתת ברוש. היא תמיד הייתה גם בשבילי סוג של מורה, בהרבה דברים. בשמת אהבה ללמוד אצלה והיה להן קשר מיוחד. אני זוכרת את טוב ליבה. אני זוכרת את חוכמתה, האהבה הרבה והקשר החזק עם המשפחה שלה. יהי זכרה ברוך. עדי בבאי

בית משאבי שדה משתתף באבלם של הבנים
יורם, ניר, ניצן ויזהר פלג והמשפחה המורחבת
על מות האם, והסבתא
אסתר פלג ז"ל

יום הולדת 90 של אסתר

עם הנכדים

עם הבנים

עם הנינים

תודות

אנו מבקשים להודות לקיבוץ על ארגון הקבורה
וההלוויה של אימנו, על הסיוע הנדיב לאורך השבעה,
כמו כן תודה לחברים שטרחו והביאו תקרובות לרוב.
תודה רבה לכל המנחמים.

תודה!

משפחת פלג.